

Det. og Indst. ang. Andr., tilst. Finantsudv.

hold. De anføre, at disse daarlige økonomiske Forhold kunne let indvirke paa Lærernes Embedsvirkomhed, idet der neppe af nogen anden Embedsklasse kræves en saadan stadig Sindets Ligevægt og Landens Frihed som af den, hvilke Egenstaber imidlertid vanskelig kunne bevares under et stærkt økonomisk Kryn, ikke at tale om, at deres Stilling i Samfundet lider under disse Forhold. Skjøndt det i forrige Samling forelagte Lønningslovsforslag vel ikke udjævnedes Misforholdet mellem Lærernes og andre Embedsmænds Lønninger, tilsigtede det dog nogen Forbedring, og da det fandt en velvillig Modtagelse hos Folkethinget, vakktes der hos Lærerne Haab om, at den af dem med saa megen Bængsel imøbesete Revision af deres Lønningslov nu endelig vilde blive udført. Dette Haab blev imidlertid stuffet, idet der ikke alene ikke indtraadte nogen Lønningsforholdelse, men endogsaa det i de 5 foregaaende Aar oppebaarne Dyrtidstillæg bortfaldt, hvorved deres økonomiske Forhold yderligere forværredes, saa at disse for de Lærere, der uden private Hjælpekilder i længere Tider have været i det lærde Skolevæsens Tjeneste, efterhaanden ere blevne uholdbare. Andragerne anbefale derfor en Forbedring af Lærernes Lønningsforhold til Rigsdagens Velvillie og bede om Sagens snarlige Behandling, særlig om, at dens Behandling og Afslutning ikke maa blive gjort afhængig af paatænkte Reformer i det lærde Skolevæsen, hvis endelige Vedtagelse paa Grund af Ansuelsernes Forskjellighed maasse ikke kan ventes tilveiebragt i den aller-nærmeste Fremtid.

Da denne Sag finder sin Afgjørelse ved Behandling af Lønningsloven, gjør Udvalget ingen Indstilling.

13. Fra Enken efter Kapitaen af Fodfolket Carl Albert Lhesen om Forhøielse af hendes Pension. (Indbragt den 16de December 1881 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, Lvermøes).

Det hedder i Andragendet, at, efterat Andragerindens Mand i 1873 paa Grund af Svagelighed var bleven affødiget, henfaldt han i en mørt Lungtindighed og blev i Oktober 1874 som sindsygg indlagt paa Aarhus Sindsygeanstalt, hvor han døde den 26de December 1875. Andragerinden var dengang selv meget svag, lam i den ene Side, og maatte bæres fra et Sted til et andet. Hun kan nu vel bevæge sig ved Hjælp af Krykker, som hun har brugt i 7 Aar, men, svag og afkræftet som hun er, har hun, skjøndt kun 45 Aar gammel, maattet opgive selv at opdrage sine to Sønner, der ere 13½ og 12 Aar gamle, medens hendes Datter, 7 Aar gammel, endnu er hjemme hos hende. Hendes Pension og Enkeforsørgelse udgjør 1,396 Kr. 70 Ø., og deraf medgaa 1,000 Kr. til Kost, Skolepenge og Klæder til Sønerne, saa hvad hun beholder tilbage, da hun ingen Legater har, langtfra kan tilstrække til hendes og Datterens Ophold, samt til Udgifter til Medicin og Sygepleie. Hendes Trang og Værdighed bevidnes af forskellige Læger, Præster og Officerer. Et lignende Andragende forelaa fra hende i Samlingen 1879—80, men Udvalget gjorde da ingen Indstilling, fordi der manglede forskellige Oplysninger — om Størrelsen af hendes Pension, og om hun muligvis havde anden Understøttelse —, hvilke hun imidlertid nu har meddeelt (se Tillæg B. for nævnte Samling, Sp. 1491—92). Paa en Ansøgning til Ministeriet har hun faaet et afflaaende Svar, og hun an søger derfor nu Folkethinget om en Forhøielse af sin Pension.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

14. Fra 365 Beboere i Børkop Postdistrikt om Etablering af en regnskabsførende Postexpedition ved Børkop Jernbanestation. (Indbragt den 19de December 1881 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds, Dusen).

Andragerne anføre til Støtte for Andragendet, at Posttrafikken til og fra Brevsamlingsstedet i Børkop har naaet et lige saa stort Omfang som ved Landets fleste Postexpeditioner, og at Memperne ved ikke at være i direkte Forbindelse med et Posthus blive mere og mere søllelige og virke meget generende og hæmmende i Handel og Vandel. Det fremhæves navnlig i saa Henseende, at der ikke derfra Pladsen kan forsendes større Pengebeløb end 100 Kr. mod Garantii; at der ikke kan faaes Postanvisningsbeløb udbetalte, uden først at afgive Kvittering for Beløbet's Modtagelse og da lade den sende til Postkontoret, hvorefter Beløbet følger næste Dag; at der ikke kan forsendes eller modtages Penge pr. Telegram; at der ikke kan modtages eller forsendes Pakter, uden at Forsendelsen opholdes ved Omerpeditioen paa nærmeste Posthus, og at der først maa kvitteres for Postoprævningsendinger og fremsendes Postoprævningsbeløbet til Postkontoret for næste Dag.

Udvalgenes Betænkninger.